

Ei ole tuomintaa niille, jotka ovat Kristuksessa

“Evankeliumi” on vastoin “lakia”, samoin kuin “mielen uutuus” kiistää “kirjeen vanhuuden” tai “uskon saarnaaminen” vastustaa “lain tekoja” tai “henkeä” vastoin ‘lihaa’.

Ei ole tuomintaa niille, jotka ovat Kristuksessa

“Siksi nyt ei ole tuomitusta niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät kulje lihan, vaan Hengen jälkeen.”

(Roomalaisille 8: 1).

Johdanto

Ennen kuin jatkat luvun 8 analysointia kirjeestä roomalaisille, vertaa näitä kahta jaetta:

“Mutta nyt olemme vapaita laista, sillä me kuolemme siihen, mihin pidämme, palvellekseni mielen uutuudessa, ei kirjeen vanhuudessa” (Roomalaisille 7: 6);

“Kiitän Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Siksi minä itse ymmärrän palvelleen Jumalan lakia, mutta lihan kanssa synnin lakia” (Room. 7:25).

Mistä syystä apostoli Paavali kiittää Jumalaa Kristuksen Jeesuksen kautta? Hän oli vapaa laista (nyt olemme vapaita laista), koska hän oli kuollut sen vuoksi, mitä pidätettiin: lakia.

Mikä on apostoli Paavalin tarkoitus kuolla sen vuoksi, mikä pidätettiin? Vastaus on selvä: palvellakseen Jumalaa hengen uutuudessa (evankeliumi), mikä oli mahdotonta kirjeen (lain) vanhan ajan kautta.

Apostoli Paavali totesi kategorisesti, että kristityt olivat nyt vapaita laista, koska he olivat kuolleet sen takia, ja päättelee, että lain kuoleman seurauksena saavutetulla vapaudella on vain yksi tarkoitus: palvella Jumalaa uudessa hengessä, koska että Mooseksen lain kautta oli mahdotonta palvella Jumalaa (Room. 8.7).

Molemmat jakeet esittävät vastakohtia: 'hengen uutuus' vastustaa 'kirjeen vanhuutta', samoin kuin 'ymmärtäminen' vastustaa 'lihaa'. Opposition "evankeliumi" vastaan "laki" on selkeä, mutta opposition "ymmärrys" versiossa "liha" on hyvin hienovarainen, mikä johtaa Pauline-ehdotuksen väärään tulkintaan.

Kreikan kielen käännös 'ymmärtäminen' on νοῦς [1] (nous), todennäköisesti johdettu verbi γινωσκω (ginosko) -juuresta. Asettaessamme vastapistettä 'ymmärtäminen' verrattuna 'lihaan', meidän on pakko pohtia sitä, mitä apostoli Paavali myöhemmin sanoi, että juutalaiset palvelivat Jumalaa ilman ymmärrystä (Roomalaiset 10.2), koska laki, psalmit ja profeetat olivat painokkaasti:

["Sillä heillä ei ole neuvoja, eikä heissä ole ymmärrystä."](#)
(5. Moos. 32:28);

["Siksi kansani otetaan vankeuteen ymmärryksen puutteen vuoksi; ja heidän aatelisensa tulevat nälkäiseksi, ja heidän väestönsä on janoinen"](#) (Jesaja 5:13);

["Jumala katsoi taivaasta ihmisten lapsille nähdäkseen, onko niitä, joilla on ymmärrystä ja jotka etsivät Jumalaa. He ovat kaikki kääntyneet syrjään ja ovat yhdessä saastaisia. Kukaan ei tee hyvää, ei, ei edes ketään. Eivätkö ne, jotka tekevät vääryyttä, tiedä kuka syövät kansani ikään kuin](#)

syövät leipää? He eivät kutsuneet Jumalaa. ” (Psalmi 53: 2-4);

“Herran pelko on viisauden alku; hyvä ymmärrys on kaikilla niillä, jotka tekevät hänen käskynsä; hänen kiitoksensa pysyy ikuisesti” (Psalmi 111: 10).

Apostoli Paavali kiittää Jumalaa jakeessa 25, koska hän kuoli lain vuoksi ja oli nyt vapaa. Mitä tarkoittaa palveleminen “mielen uutuudessa”?

Vapaus palvella Jumalan tahtoa (laki [2]) ymmärryksellä, koska lihassa voidaan palvella vain synnin lakia.

“Sillä tämä on liitto, jonka teen niiden päivien jälkeen Israelin huoneen kanssa, sanoo Herra; Laitan laitani hänen ymmärrykseensä ja kirjoitan ne hänen sydämeensä; Ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani” (Hepr. 8:10).

Molemmissa jakeissa apostoli Paavali käyttää verbiä “palvellakseen” ja tukahduttaa saman verbi jakeen viimeisessä osassa:

” ... jotta voisimme palvella mielen uutuudessa emmekä (palvele) kirjeen vanhuudessa” (Roomalaisille 7: 6);

”... ymmärryksellä palvelen Jumalan lakia, mutta lihan kanssa (minä palvelen) synnin lakia” (Room. 7:25).

Tämän analyysin avulla on helppo diagnosoida, että väärinkäsityksen takia, ts. Ottamatta huomioon tiettyjen kirjallisten lähteiden, kuten tyylihahmojen mahdollista käyttöä, syntyy lukuisia väärinkäsityksiä.

Selvä esimerkki kirjoittamiseen liittyvistä resursseista löytyy juuri verrattavista jakeista, joissa meillä on yksi kielihahmoista (Brasilia) tai tyylihahmoista / retoriikkahahmoista (Portugali).

“Kielen kuva on kirjallisia strategioita, joita kirjoittaja voi käyttää tekstissä päästäkseen määrätietoisesti tulkintaan. Ne ovat paikallisempia ilmaismuotoja verrattuna kielitoimintoihin, jotka ovat tekstin globaaleja piirteitä. Ne voivat liittyä kyseisten sanojen semanttisiin, fonologisiin tai syntaktisiin näkökohtiin.”
Wikipedia.

Mitä resursseja apostoli Paavali käytti yllä olevissa jakeissa? Se käyttää tyylikuvaa, jota kutsutaan ellipsiksi, joka on

“Ellipsi on helposti ymmärrettävän sanan tukahduttaminen. Se on termin tahallinen jättäminen huomiotta lauseessa esiintyvän kontekstin tai kielioppielementtien avulla. Tämä puutteellisuus tekee tekstistä tiiviin ja tyylikkään.”
Wikipedia.

Tekstin tulkinnan peruseriaatteiden harkitseminen vääristää ajatusta, jonka kirjoittaja pyrkii välittämään, aiheuttaen opillisia virheitä.

Jos et ota huomioon semantiikan kannalta merkityksellisiä elementtejä, on vahingollista sanoa, että jätät laiminlyömään retoriikan (hyvän puheen taiteen) kannalta merkityksellisiä elementtejä, koska apostoli Paavali oli ajan kulttuurin mies.

Analysoidessaan apostoli Paavalin käsikirjoitusta on selvää, että hän pyrkii saamaan keskustelukumppanin Oman päättelynsä avulla vakuuttamaan itsensä lähettäjän oikeudesta.

Retoriikan esittelymenetelmänä ei ole tarkoitus erottaa sitä, mikä on totta vai oikeutta, vaan pikemminkin saada sanoman vastaanottaja päättämään siihen tulokseen, että diskurssissa implisiittinen idea edustaa sitä, mikä on totta tai oikeaa.

Tähän on lisätty useita kääntäjien ymmärrykseen liittyviä ongelmia pyhien tekstien lähettämisessä, koska alkuperäisen kirjoitetussa raamatullisessa tekstissä ei ollut välimerkkejä;

säännöt, jotka otettiin käyttöön myöhään.

Vaikka analysoimme raamatullisia tekstejä lukujen ja jaksojen viitteiden avulla, emme saa unohtaa, että Raamatun kirjoittajat eivät tehneet näitä jakautumisia.

Nämä jaot otettiin käyttöön tuhansia vuosia alkuperäisten kirjoitusten kirjoittamisen jälkeen kappaleiden sijainnin helpottamiseksi ja täsmennetään, joten niitä ei pidä ottaa huomioon tekstin lukemisen ja tulkinnan aikana.

Pariisin yliopistoprofessori Stephen Langton esitteli Raamatun jaon lukuihin vuonna 1227. Raamatun jakaminen jakeisiin esitteli vuonna 1551 pariisilainen painotalo Robert Stephanus. (Jakojen tarkoituksena oli helpottaa kuulemistä ja raamatullisia lainauksia.)

Ei vakaumusta

“Siksi nyt ei ole tuomitusta niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät kulje lihan, vaan Hengen jälkeen.” (Roomalaisille 8: 1).

Tämä jae tukee väitteitä, jotka apostoli Paavali esitti edellisissä luvuissa. Voimme ymmärtää Rooman kristittyille osoitetun kirjeen rakenteen.

Tämä jae esittelee päätelmän loppukirjoituksen kautta ‘siksi’, joka perustuu siihen, mitä apostoli Paavali aiemmin ilmaisi.

“Siksi” – lopullinen konjunktio, joka vastaa siksi siis, siis seurauksena. “Yhdisteen” siksi “käytön on johdettava johtopäätökseen, joka perustuu aiemmin sanottuun – rukoukseen tai edeltävään tekstiin -, joten on virhe aloittaa ajanjakso, interventio tai vastaus tällä yhdistelmällä.”

Kirjeen rakenteen ymmärtämiseksi on tarpeen vedota ajan (nyt)

adverbiin, jonka pakanat apostoli esittelee pian päättävän yhdistyksen jälkeen, 'siksi': 'Siksi nyt ...' (Roomalaisille 8: 1).

Apostoli Paavali osoitti, että kaikki ihmiset olivat synnin alla. (Roomalaisille 3: 1-20) ja kuvasi Jumalan vanhurskautta, jonka evankeliumi (usko) antoi kaikille, jotka uskovat (ilman erotusta) ja käyttivät ajan sanatunnetta 'nyt'. "Mutta nyt Jumalan vanhurskaus on ilmennyt ilman lakia ..." (Roomalaisille 3:21).

Pakolaisten apostoli osoittaa lukijoilleen, että Jumalan armo on ilmeinen kaikille, jotka uskovat erotuksetta, ja huomauttaa ajan sanan kautta "nyt", että Jumalan vanhurskaus on tehokas nykyisessä tilanteessa.

Uskovainen on juuri nyt, nykyisessä tilanteessa.

Se on Kristukseen uskovien ihmisille kunnollinen ehto, ei lahja, joka annettaisiin vasta tulevaisuudessa (Roomalaisille 3:26).

Miksi Jumalan vanhurskaus on nyt annettu ja annettu kaikille erotuksetta?

Ensinnäkin, koska kaikki ovat tehneet syntiä ja jääneet Jumalan kunnialta (Roomalaisille 3:23).

Huomaa, että Paavali esittelee ensin Jumalan armon (Roomalaisille 3:21) ja viittaa sitten ihmisyyden tilaan ilman Kristusta (Roomalaiset 3:23).

Roomalaisille osoitetun kirjeen luvun 3 jakeissa 21–27 annettujen tietojen perusteella apostoli Paavali päättelee, että kaikki ihmiset ovat vanhurskautettuja Kristuksen evankeliumin kautta.

"Siksi päättelemme, että ihminen on perusteltu uskossa ilman lain tekoja." (Roomalaisille 3:28).

□□Päätelmä, jonka apostoli Paavali tekee luvun 3 jakeessa 2, saa hänet esittelemään Abrahamin henkilöä esimerkiksi pakanaksi, jonka Jumalan armo saavutti uskon kautta kauan ennen lain antamista (roomalaiset) 4,10).

Esitettyään Abrahamin perusteellisena todisteena siitä, että Jumalan armo saavuttaa myös pakanat, apostoli Paavali osoittaa edelleen, että laki ei ollut hänen isänsä Abrahamin saavuttaman autuuden syy, vaan lupaus (Room. 4:13).

Osoitettuaan, että ympärileikkaus ja laki eivät ole syyt vanhurskauttamiseen Jumalassa, apostoli Paavali esittää uuden johtopäätöksen, joka vastaa 3 luvun jakeessa 21 esitettyä väitettä: "Siksi meillä on rauha perusteltuina uskossa. Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta" (Roomalaisille kohta 5.1).

Apostoli Paavali oli jo ilmoittanut, että Jumalan vanhurskaus ilmeni ilman lakia lain ja profeettojen todistuksen mukaan (Roomalaisille 3:21, ja päättelee, että uskon kautta tapahtuva vanhurskauttaminen luo rauhan Jumalan kanssa).

Osoitettuaan, että kristityt saavuttivat rauhan Jumalan kanssa, koska hänet sovittiin Jumalaan hänen poikansa kuoleman kautta (Roomalaisille 5:10), apostoli Paavali jatkaa osoittaen, kuinka ihmiskunnan tuhoaminen Jumalan kunnian tapahtui (Roomalaisille 5:12). -20); selventää, että syntiä kuolleiden on mahdotonta elää synnissä (Roomalaisille 6: 2); että kristityt vapautetaan laista (Room. 7: 7); se esittelee lain luonnetta (Roomalaiset 7:12) ja lihallisen ihmisen mahdottomuutta (Roomalaiset 7:14).

Kohta Paavalin kirjeestä roomalaisille luvun 6 ja 7 välillä osoittaa, kuinka vanhurskaus annetaan uskossa, mikä johtaa seuraavaan johtopäätökseen: meillä on rauha Jumalan kanssa (roomalaiset 5.1), koska olemme perusteltuja hänen armonsa (roomalaiset 3:24), ja nyt ei ole tuomitusta niille, jotka vaeltavat Jumalan jälkeen (Room. 8: 1).

Pelastus Kristuksessa on "nyt" (nykyinen jännittynyt) eikä tulevaisuutta varten. Tänään on pelastuksen päivä. Tänään on hyväksyttävien päivä (2. Kor. 6: 2). Ihminen pelastuu tänään (läsnä) Eedenissä (aiemmin) annetusta tuominnosta, ja se on perusteltu tänään, nyt.

Apostoli Paavali painottaa, ettei niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ei tuomita.

Miksi hän kirjoitti, ettei tuomitsemista ollut?

Eikö se olisi totta: eikö ole tuomittu niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa?

Jos pakanoiden apostoli sanoo, ettei ole tuomitsemista, se johtuu siitä, että useampi kuin yksi tuomitseminen oli mahdollista.

Kuinka monta tuomiota on olemassa?

Raamattu esittää meille kaksi tuomitusta:

a) tuomitseminen Aadamissa, joka tapahtui Eedenissä (aikaisemmin), jossa kaikista ihmisistä tuli syntisiä, vieraantunut (kuollut) Jumalasta (Room. 5:18);

b) tuomio, joka annetaan Suurten Valkoisten Valtaistuimien tuomioistuimessa (tulevaisuudessa) teoksia kohtaan (Ilm. 20:12).

Kun apostoli Paavali sanoi – ei ole tuomintaa niille, jotka ovat Kristuksessa, hän viittasi ihmisen erotteluun ja Jumalan kirkkauteen unohtamatta ihmiskunnan tuomitettavien tekojen vaikutuksia ilman Kristusta.

Kaikki, jotka ovat Kristuksessa, sen lisäksi, että ne eivät ole tuomittuja kuolemaan Aadamien rikkomuksen takia, eivät myöskään ilmesty valkoisen valtaistuimen suureen tuomioistuimeen, vaan ne ilmestyvät Kristuksen tuomioistuimen edessä palkitseviksi, missä ei ole tuomitsemista (

Roomalaisille 14:10; 2. Korinttilaisille 5:10).

Kun otetaan huomioon se, mitä apostoli Paavali ilmoitti: **"Siksi nyt ei ole tuomitsemista..."** (Roomalaisille 8: 1), on selvää, että uusi ihminen Kristuksessa on siunattu.

"Niinpä Daavid julistaa siunattuksi myös miehen, jolle Jumala osoittaa vanhurskauden ilman tekoja sanoen:" (Roomalaiset 4 ja 8).

Niille, jotka uskovat Kristukseen, on annettu heille anteeksi heidän 'jumalattomuutensa', heidän syntinsä peitetty, ts. Jumala ei syytä heille syntiä. Nyt, jos on, miten on mahdollista, että kristitty on edelleen "valitettava", "pirun" ihminen?

Jos ei tuomita niitä, jotka ovat Kristuksessa, on epätodennäköistä, että apostoli Paavali antoi "kirotun ihmisen minä olen" lausunnon hänen uudesta tilanteestaan □ Kristuksessa, mutta entiseen tilaansa.

uusi olento

Ottaen huomioon, että heitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ei voida tuomita.

Mitä Kristuksessa on oltava?

Kuinka olla Kristuksessa?

Mikä on niiden ihmisten todellisuus, jotka ovat Kristuksessa?

Apostoli Paavali kirjoitti Korintin kristityille seuraavan lausunnon:

"Joten jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus; vanhat asiat ovat kadonneet; katso, kaikesta on tullut uutta" (2. Kor. 5:17).

Uusi olento – määritelmän mukaan se, joka on Kristuksessa, on uusi olento;

uusi syntymä – Kristuksessa on mahdollista olla vain niitä, jotka ovat uudestisyntyneet turmeltumattoman siemenen kautta, joka on Jumalan sana;

todellisuus – vanhat asiat ovat menehtyneet ja kaikesta on tullut uutta.

Kun luemme, ei ole minkäänlaista tuomitsemista niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, se tarkoittaa, ettei tuomita totuussanan mukaan syntyneitä uusia olentoja, elämään uutta olemassaoloa ja todellisuutta: kaikki uutta!

Vertaa:

”Joten jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus; vanhat asiat ovat kadonneet; katso, kaikesta on tullut uutta” (2. Kor. 5:17);

”Siksi nyt ei ole tuomitusta niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät kulje lihan, vaan Hengen jälkeen” (Roomalaisille 8: 1).

Näiden kahden jakeen perusteella päätellään, että ‘olla uusi olento’ on ‘olla Kristuksessa’ ja päinvastoin. Niille, jotka ovat Kristuksessa, ei ole mitään tuomitsemista. Uudelle olenolle (joka on Kristuksessa) ei ole tuomitusta.

Kahden jakeen OSA b osoittaa saman aiheen. ‘Vanhat asiat’, jotka menevät viittaavat ‘kävely lihaan’, samoin kuin ‘hengen mukainen kävely’ viittaa ‘kaikkeen, mikä on tullut uutta’.

Lihainen versus-henki

Jotta jatketaan näyttelyä, on ensin määriteltävä, mikä on “liha” ja mikä on “henki” tässä yhteydessä, jotta roomalaisten

luku 8: n hyvä lukeminen ja varma ymmärtäminen riippuu tästä määritelmästä

Ensimmäinen kerta, Kun apostoli Paavali käytti termiä liha, oli suhteessa Jeesukseen osoittaakseen, että Hän on Jumalan luvattu siemen Daavidille (2. Sam. 7:14), Sana teki lihaksi (Joh. 1:14).

“Mitä tulee hänen poikaansa, joka syntyi Daavidin siemenestä lihan jälkeen” (Room. 1: 3).

Kreikkalaista termiä σάρκα (sarx), käännettynä ‘lihalla’, käytettiin osoittamaan, että Jeesus Kristus on Daavidin suvusta Neitsyt Marian suunnitteleman verisidoksen kautta.

Samaa termiä käytetään luvussa 2:

“Sillä se ei ole ulkopuolella juutalainen, eikä lihassa ole myöskään ympärileikkausta.” (Roomalaisille 2:28).

Tässä jakeessa apostoli käyttää termiä viitaten ympärileikkausmerkkiin, jota juutalaiset kantavat merkin vuoksi, jonka Jumala antoi Abrahamille (1. Moos. 17: 10-13).

“Ja ympärileikkaamattoman ihmisen, jonka esinahan lihaa ei ole ympärileikattu, se sielu leikataan hänen kansastaan; Hän on rikkonut liitoni. ” (1. Moos. 14:14).

Lisäksi apostoli Paavali viittaa ihmiskunnalle termillä ‘liha’:

“Siksi mikään liha ei vanhurskauteta häntä lain tekoilla; sillä laki on synnin tuntemus.” (Roomalaisille 3:20).

Psalmien ja profeettojen lainaamisen jälkeen (roomalaiset 3: 10-18), apostoli Paavali korostaa, että ‘mitään’ lihaa ei voida perustella lain teoilla, toisin sanoen lain tekojen kautta juutalainen tai kreikkalainen ei voi olla. Perusteltua.

Termi liha käytetään seuraavan kerran isän Abrahamin suhteen:

“Mitä sitten sanomme saavuttaneemme lihamme mukaan isämme Aabrahamin?” (Roomalaisille kohta 4.1).

Termiä käytetään jälkeläisten mielessä, koska lihan mukaan Abraham on juutalaisten isä (Joh. 8:37).

Pakolaisten apostoli todistaa, että Abraham ei saavuttanut mitään lain mukaan, sillä ellei se olisi lupaus siitä, että hän olisi maailman perillinen, Kun hän saisi ympärileikkaamattoman uskon vanhurskauden sinetin, hän ei olisi kaikkien isä. Jotka uskovat (Roomalaiset 4: 10-13).

Josei Abrahamille vapaasti annetusta Jumalan sanasta, hän olisi kuin muut ihmiset. Mutta uskon sanan kautta Abraham uskoi, että hänen uskonsa Jumalan sanaan oli perustelun syy.

“Sitten hän vei hänet ulos ja sanoi: Katso nyt taivaaseen ja laske tähtiä, jos pystyt niitä lukemaan. Ja hän sanoi hänelle: “Näin on sinun siemenesi”. Ja hän uskoi Herraa ja laski sen hänelle vanhurskaudeksi” (1. Moos. 15: 5-6).

Termin ‘liha’ merkitys on monimutkaisempi luvussa 6:

“Puhun miehenä lihasi heikkouden takia; sillä kun esittelitte jäseniän palvelemaan saastaisuutta ja jumalattomuutta jumalattomuuteen, niin nyt esittele jäsenillesi palvelemaan vanhurskautta pyhityksen vuoksi ” (Roomalaisille 6:19).

Apostoli vetoaa orjuuden instituuttiin osoittaakseen ihmisen tilan synnissä ja oikeudenmukaisuudessa, ja korostaa sitten perustelujen tarvetta: Puhun miehenä keskustelukumppanien lihan herkkyyden vuoksi.

“*Ὁμιλοῦντες ἑαυτοὺς ἀσθενεῖν ἐν τῇ σαρκὶ ὑμῶν*”
Scrivenerin Textus Receptus (1894).

Ihmisillä termeillä puhun lihasi heikkouden vuoksi [3]
Uuden testamentin rivienvälinen kreikkalainen portugali,
SBB.

Possessiivinen pronomini ὁμοῦν on genitiivissä, ja se tulee toisen persoonan monikkona osoittamaan keskustelukumppanien lihan herkkyyttä.

Onko viitataan apostolin kehoon, joka on tehty orgaanisesta aineesta?

Ihmisen toiveisiin ja ikävyyksiin?

Kysymyksiä, kuten moraalinen etiikka ja luonne?

o! Apostoli korosti, kuinka hauras ihmisen väite perustuu Abrahamin lihasta syntymiseen.

Apostolin Paavalin esittämä väite oli juutalaisten esittämä tavallinen evankeliumin kohdatessa:

“He vastasivat hänelle: Me olemme Abrahamin siemen, emmekä koskaan palvele ketään; Kuinka sanot, että sinusta vapautetaan? ” (Joh. 8:33) tai:

“He vastasivat ja sanoivat hänelle: Isämme on Abraham. ” (Joh. 8:39).

Kommentaarien hauraus kertoo niistä, jotka tekivät lihakseen pelastuksen, toisin sanoen voiman:

“Näin sanoo Herra: Kirottu on se ihminen, joka luottaa ihmiseen ja lihakseen antaa kätensä ja poistuu sydämestään Herralta!” (Jeremian 17: 5).

Tässä mielessä termi “liha” todisti juutalaisten opin olemuksen, kreikkalaisen filosofisen ajattelun kanssa liittyneiden Pauline-julkaisujen vääränlainen luominen aiheutti doketismin.

Nykyinen harhaoppisen ajatuksen dosetismi, jossa Jeesuksen Kristuksen ruumis oli vain illuusio ja hänen ristiinnaulitseminen olisi ollut vain ilmeistä, koska he ymmärsivät, että orgaaninen aine oli olennaisesti vioittunut.

Dosetismi johtuu tietystä gnostisesta virrasta, joka uskoo, että aineellinen maailma on paha ja korruptoitunut, ja yrittäessään sovittaa Raamattu kreikkalaisen filosofian kanssa, he väittivät, että Jeesus oli ihmisen näköinen haamu, mutta hänellä ei ollut lihaa eikä verta.

”Sillä maailmaan on tullut monia harhaanjohtavia, jotka eivät tunnusta, että Jeesus Kristus tuli lihassa. Tämä on harhaaja ja antikristus.” (2. Joh. 1.7).

Termi ‘liha’ seuraavan kerran käytetään luvussa 7:

”Sillä kun olimme lihassa, lain mukaiset syntien intohimot tekivät jäsenissämme tuottaa hedelmää kuolemaan.” (Roomalaisille kohta 7.5).

Tässä jakeessa apostoli Paavali käyttää termiä ”liha” nimittääkseen juutalaisen opin osoittaen, että menneinä aikoina sekä hän että hänen keskustelukumppaninsa olivat lihassa. Lisäksi apostoli Paavali painottaa kategorisesti, että kristityt eivät enää olleet lihassa, vaan hengessä:

”Mutta et ole lihassa, vaan hengessä, jos Jumalan henki asuu teissä. Mutta jos jollain ei ole Kristuksen henkeä, hän ei ole hänen.” (Roomalaisille 8.9).

Pakolaisten apostolin painopiste oli juutalaisten keskuudessa kääntyneissä kristittyissä, toisin kuin lähestymisessä pakanaten keskuuteen tullut Galatian alueen kristittyihin:

”Halusin tietää tämän vain sinulta: saitko Hengen lain tekoilla tai saarnaamalla uskoa? Oletko niin tyhmä, että aluksi hengestä päädyt nyt lihaan?” (Gal. 3: 2-3).

Vaikka Galatian kristityt olivat alkaneet palvella jumalaa evankeliumin (hengen) mukaan, nyt he olivat kiehtovan (Galatians 3.1) vuoksi tulleet oppiin ju. Kristitty palvelee Jumalaa mielen uutuudessa, ei kirjeen vanhuuden kautta (Roomalaisille 7: 7).

“Evankeliumi” on vastoin “lakia”, samoin kuin “mielen uutuus” kiistää “kirjeen vanhuuden” tai “uskon saarnaaminen” vastustaa “lain tekoja” tai “henkeä” vastoin ‘lihaa’.

Palaatessaan roomalaisille tarkoitettun kirjeen 8. luvun jakeen 1 jakeen kohtiin, on varmaa, että Kristuksessa olevat ovat uusia tuomioita, jotka eivät ole tuomittuja, koska ne eivät vaelta lain määräysten mukaan, vaan evankeliumin totuuden (hengen) mukaan. .

Kreikan sana πνεῦμα (pneuma), käännetty hengen avulla, viittaa tässä yhteydessä Kristuksen evankeliumiin.

Tämän totuuden takia apostoli Paavali ilmoitti olevansa 111-a-uuden testamentin, siis hengen, palvelija.

”Kuka teki meistä myös mahdollisuuden olla uuden testamentin, ei kirjeen, vaan hengen, ministerinä; koska kirje tappaa ja henki antaa elämän.” (2. Kor. 3: 6).

Yllä oleva jae todistaa opposition ‘hengen’ ja ‘kirjeen’ esittämällä hengen Uudena testamenttina ja lain kirjaajana, koska se oli asetettu kiveen (2Kor. 3: 7).

Laki esitetään kuoleman palveluna, joka vastustaa evankeliumia, joka on hengen palvelus (2. Kor. 3: 7-8).

Tästä syystä opposition “henki” ja “kirje” evankeliumille kiihtyy, kun laki tappaa.

[1] *”3563 νοῦς todennäköisesti nous 1097: n juuresta; TDNT – 4: 951,636; 1) mieli, mukaan lukien ymmärtämisen ja ymmärtämisen kyvyt sekä kyky aistia, arvioida, määrittää 1a) henkiset kyvyt, ymmärtäminen 1b) syyt kapeimmassa merkityksessä, kuten kyky henkiseen totuuteen, sielun korkeammat voimat, kyky havaita jumalallisia asioita, tunnistaa hyvyys ja vihata paha 1c) voima harkita raittiisti ja rauhallisesti ja puolueettomasti pohtia ja arvioida 2)*

tiettyä ajattelu- ja arviointitapaa, ts. Ajatuksia, tunteita, tarkoituksia, toiveita Synonyymit katso kohta 5917” Vahva Raamatun sanakirja.

[2] *“3551 νομος nomos pääsanasta nemo (lohko, erityisesti eläinten ruoka tai laidun); TDNT – 4: 1022,646; 1) kaikki perustetut, kaikki, jotka on saatu minkä tahansa lain käytön, tavan, lain, käskyn 1a) mukaisesti 1a1) laki tai määräys, joka tuottaa Jumalan hyväksymän valtion 1a1a) noudattamalla sitä, mitä Jumala on hyväksynyt 1a2) määräys tai määräys 1a3) Mosaic-lain syystä 1b) määrätty toimintasääntö, jossa viitataan kontekstin mukaan lain määrään tai sen sisältöön 1c) kristillinen uskonto: uskoa vaadittava laki, moraalinen ohje antanut Kristus, esp. rakkausohje 1d) AT: n pyhien kirjojen kokoelmassa käytetään tärkeimmän osan nimeä (Pentateuch). Synonyymit katso kohta 5918” Sanakirja raamatullinen Vahva.*

[3] *“769 ἀσθενία εἰς astheneia 772; TDNT – 1: 490,83; nf 1) voimattomuus, heikkous, heikkous 1a) kehon 1a1) luonnollinen heikkous ja heikkous 1a2) terveyden heikkous tai sairaus 1b) sielun 1b1) voiman ja kyvyn puute 1b1a: lle) ymmärtää jotain 1b1b) tehdä suuria asioita ja loistava 1b1c) tukahduttaa korruptoituneet toiveet 1b1d) kestää koettelemukset ja huolet” Vahva Raamatun sanakirja.*